

**Besök hos Migrationsverkets förvarsavdelning, Märsta, den
13 november 2018**

Deltagare

Närvarande från JO var justitieombudsmannen Cecilia Renfors, enhetschefen Gunilla Bergerén (Opcat), byråchefen Maria Wagermark, tf. byråchefen Ola Jonshammar, områdesansvariga föredraganden Annika Pallvik Fransson, föredragandena Helena Tyni, Lars Olsson (Opcat) och Olle Molin samt notarien Karin Jarlfors.

Närvarande från Migrationsverket var avdelningschefen AA, sektionschefen BB, enhetschefen tillika funktionschefen CC, enhetschefen DD, enhetschefen EE, sjukvårdssamordnaren FF, verksamhetsexperten/säkerhetssamordnaren GG, verksamhetsexperten HH, och beslutsfattaren JJ.

Allmänt

Besöket inleddes med att JO Cecilia Renfors informerade om att mötet framför allt är en uppföljning av vissa frågor som kommit upp vid JO:s inspektion av förvaret i Källered i mars 2018 och vid Opcat:s inspektioner av landets förvar, bl.a. utvecklingen av förvarsverksamheten, transporter av förvarstagna, förvarstagnas tillgång till hälso- och sjukvård, behandlingen av förvarstagna med psykisk ohälsa, och frågor om statistik.

Information från Migrationsverket

Migrationsverket informerade i huvudsak om följande.

Allmänt

Sammansättningen av gruppen förvarstagna har förändrats. En högre andel av de personer som tas i förvar har kommit till Sverige av andra anledningar än att söka asyl. Många är aktiva missbrukare eller har en kriminell livsstil. Miljön på förvaren har därför blivit hårdare. Utgångspunkten är att verksamheten ska vara öppen, men myndigheten har behövt se över lokalerna för att klara säkerhetsmässiga utmaningar och stärka personalen så att de kan möta det förändrade klientelet.

En grundutbildning på 12 veckor har tagits fram för all personal. Utbildningen ska se till att personalen är rustad för att bedriva en säker, trygg och human förvarsverksamhet. I den ingår bl.a. lågaffektivt bemötande, samtalsteknik och hur man motverkar upptrappning av riskfyllda situationer. Det sker nu en professionalisering av yrkesrollen som ska göra det möjligt att både upprätthålla öppenhet och garantera säkerhet.

Migrationsverket har gjort en framställan till Justitiedepartementet om förändringar i förvarslagstiftningen (2017-11-20, dnr 1.1.2-2017-125520). I framställningen anger Migrationsverket att det finns behov av förändringar i lagstiftningen vad gäller möjligheter att

- visitera förvarstagna och genomsöka boenderum
- av säkerhetsskäl direktplacera en förvarstagen utlännings på häkte utan föregående beslut om avskiljande
- använda väktarbolag i samband med transporter av förvarstagna
- att se över och ändra ersättningen till landstingen så att de kan få ersättning för all hälso- och sjukvård som bedrivs på förvaret eller att ålägga landstingen att tillhandahålla sjukvård vid förvaren.

Migrationsverket vill även ha stöd i lagstiftning för att kunna genomföra kontroller av besökare till förvaren.

Utvecklingen av förvarsverksamheten

Allmänt

Det har i princip skett en fördubbling av verksamheten under senare år och i dag har man 417 förvarsplatser. Man kommer dock inte att klara målet på 456 platser under året. En anledning är att det nya förvaret i Ljungbyhed i Skåne inte kommer att öppnas förrän 2019.

På samtliga förvar, förutom förvaret i Källered (Göteborg), har antalet platser utökats. Förvaren har för närvarande följande storlek.

- Gävle har 50 platser (utökat med 10 platser i maj 2018)
- Märsta har 150 platser (utökat med 24 platser i november 2018)
- Flen har 90 platser (utökat med 30 platser i maj 2018)
- Åstorp har 72 platser (utökat med sammanlagt 22 platser i maj och september 2018)
- Källered har 55 platser (minskat med 10 platser i november 2018)

Migrationsverkets och Polismyndighetens uppskattade sammanlagda platsbehov för förvarstagna 2019 uppgår till ca 1 000 platser enligt en redovisning till regeringen den 9 april 2018 (dnr 1.1.2-2018-15118).

Migrationsverket har under två år letat efter lämpliga förvarslokaler i Norrland, men utan att lyckas.

Följder av platsökningen

Platsökningen har inneburit både utmaningar och möjligheter. Verket har inrättat särskilda avdelningar för de förvarstagna som anses mest utsatta, t.ex. kvinnor, barn, hbtq-personer och offer för människohandel. För närvarande finns en sådan avdelning vid förvaret i Märsta (20 platser) samt på förvaret i Åstorp (sex platser). Personalen på dessa avdelningar har särskild kompetens för att möta de behov som finns där.

Det ökade antalet platser har också gjort att Migrationsverket fått större möjlighet att skilja förvarstagna åt (s.k. differentiering). Efter att förvaret i Ljungbyhed öppnat 2019 kommer det att finnas 19 förvarsenheter, vilket är en ökning med åtta enheter sedan platsökningen påbörjades. Genom att flytta förvarstagna från en enhet eller avdelning till en annan, kan man även undvika en del avskiljningar. Platsutökningen har också inneburit att man kommer att ha 17 avskiljningsrum på förvaren, vilket är en ökning med nio rum. Ungefär hälften av de förvarstagna som avskiljs återgår nu till vanlig avdelning i stället för att säkerhetsplaceras hos Polismyndigheten eller Kriminalvården.

Beläggning

Det är för närvarande mycket hög beläggning på förvaren. Beläggningsgraden av platser för män har under större delen av 2018 legat på över 90 procent. Vid tidpunkten för mötet fanns en ledig plats vardera på kvinnoavdelningarna vid förvaren i Märsta respektive Åstorp.

Migrationsverket räknar inte de platser som utnyttjas för säkerhetsplaceringar inom Kriminalvården som en del av det totala antalet tillgängliga förvarplatser. Verket har alltid möjligt att ta tillbaka förvarstagna när en placering inom Kriminalvården upphör. På grund av den höga beläggningen måste verket göra prioriteringar som kan innebära att förvarstagna personer släpps och i stället ställs under uppsikt. Även Polismyndigheten gör prioriteringar bland de personer som myndigheten beslutar att ta i förvar.

Fråga om ombyggnationer vid förvaret i Kålleröd

Det har inte färdigställts något nytt avskiljningsrum i förvaret i Kålleröd. En upphandling av ombyggnaden har precis avslutats, men den resulterade inte i några anbud. Avskiljningsrummet i förvaret används eftersom det saknas bättre alternativ. Man har försökt åtgärda en del av de problem som lyfts av JO bl.a. genom att en ny dörr satts upp till rummet. För förvarstagna med psykisk ohälsa använder man förvarets familjeavdelning som avskiljningsutrymme, men detta är inte lämpligt för våldsamma och utagerande personer.

Migrationsverket har efter besöket informerat om att ett anbud för ombyggnaden har kommit in och att den förväntas påbörjas under det första kvartalet 2019.

Verket vill flytta till andra lokaler i Göteborgsområdet. Polismyndighetens tidigare lokaler på Aminogatan i Mölndal är fortfarande aktuella som alternativ

för ett nytt förvar. Inrättandet av ett eventuellt nytt förvar skulle dock ta tid och det saknas även ett uppdrag från regeringen om detta.

Nytt förvar i Ljungbyhed

Förvaret i Ljungbyhed beräknas öppna i april 2019. Förseningarna beror bl.a. på dröjsmål vid upphandlingar och på markföreningar på fastigheten. Förvaret kommer att få 40 platser. Rekryteringen av personal har gått bra och de har fått rätt kompetens både på handläggare och beslutsfattare. Det har varit svårare att rekrytera teamledare. Personalbehovet har i huvudsak mötts genom nyrekrytering och viss omställning av personal från andra delar av verket. Kompetenskraven skiljer sig för olika typer av befattningar. För beslutsfattare är önskemålet juristkompetens, för handläggare önskas någon akademisk utbildning och för handledare gymnasiekompetens eller motsvarande.

Förvaret i Ljungbyhed har tidigare varit en brandstation, men det finns tidigare logementsboenden där det är möjligt att skapa bostadsrum för förvarstagna. Det kommer inte att finnas specialplatser t.ex. för kvinnor eftersom behovet av platser för män är större. Närheten till förvaret i Åstorp gör dock att det finns goda möjligheter till differentiering.

Migrationsverket har ingen särskild norm för utformning av nya lokaler. Vissa tekniska detaljer utformas efter branschstandard bland förvaren. I övrigt anpassar man sig efter befintliga lokaler. Ett standardiserat rumsfunktionsprogram och annan teknisk normering för förvarslokaler håller på att tas fram och förväntas vara klart i början av 2019.

Transporter av förvarstagna

Migrationsverkets transportverksamhet

I samband med att ramverket för transporter av frihetsberövade personer förändrades under 2017 har Migrationsverket byggt upp en egen transportverksamhet vid förvaren. Denna ska ha kapacitet för att klara av ungefär 80 procent av alla transporter av förvarstagna, t.ex. mellan förvar samt till ambassader, tandläkare och sjukhus. Myndighetens kapacitet är för närvarande 250–300 transporter i månaden. Vid långa resor kan det bli stafettkörningar mellan olika förvarsenheter. Möjligheten att undvika stafettkörningar påverkas av avståndet, att verket inte vill köra utan förvarstagna i bilen under återresan och tiden på dygnet.

Om det finns indikation på hög risk för våld, rymning, fritagning eller påverkan begär Migrationsverket handräckning av Kriminalvårdens nationella transportenhet.

Förvarsavdelningen har en särskild rutin för transport som kompletteras av lokala rutiner och instruktioner. Bland annat finns objektinstruktioner som beskriver hur det ser ut på vissa av de ställen som förvarstagna transporteras till, t.ex. vårdcentraler.

De har haft väldigt få incidenter inom den nya transportorganisationen. De flesta rapporterade incidenterna har varit trafikrelaterade och det har endast varit några få rymningar och försök till rymningar i samband med transporter.

Transportpersonalen

I transportverksamheten finns det för närvarande 35 årsarbetskrafter fördelade över samtliga förvarsenheter. Det finns mer personal i Gävle på grund av att man där har ett täckningsområde för hela Norrland, samt i Märsta, där man gör de flesta ambassadbesöken. Transportkapaciteten i Göteborg är mindre än vid övriga förvar, men den håller på att byggas upp. Det har varit vissa rekryteringsproblem. Uppskattningsvis är 30 procent av de anställda kvinnor.

Varje förvar har en lokal transportplanerare. De har avstämningsmöten med förvarsavdelningens centrala platssamordnare varje vecka. En transport genomförs av ett transportteam. En transportledare ansvarar för detaljplanering och genomförande av den specifika transporten och följer alltid med denna. I fordonet finns även en bilförare samt en transportförare. Den sistnämnde har ansvar för att hantera den förvarstagne. Sammansättningen av teamet kan variera beroende på uppdraget och tillgänglig personal. Det ska dock finnas kvinnlig personal med på varje uppdrag där en kvinna transporteras.

Utbildning och utrustning

Transportpersonalen går en särskild utbildning, Transport i Migrationsverket (TiM). Utbildningen är på fem dagar och hålls med nationella instruktörer. Hittills har 90 personer gått utbildningen.

I utbildningen går man bl.a. igenom verkets trafiksäkerhetspolicy, riktlinjer och instruktioner. Personalen lär sig planera transporter och gå igenom checklistor för t.ex. placering av förvarstagna i fordon. I utbildningen ingår även att lära sig att hantera oplanerade situationer och hur man bör agera vid t.ex. tumult. I utbildningen ingår både ett skriftligt och ett praktiskt prov.

Transportpersonalen ska som huvudregel använda särskilda kläder. Kläderna är svarta med små diskreta logotyper på. De fordon som används är framför allt minibussar. Dessa är mörkgrå och är inte märkta med Migrationsverkets logotyp.

Transportuppehåll

En av utmaningarna för verksamheten är svårigheten att hitta platser för transportuppehåll för matraster och toalettbesök. Vissa polisarrester har inte kunnat användas för sådana uppehåll, bl.a. eftersom Migrationsverkets personal inte är säkerhetskontrollerad av polisen. Det varierar dock mellan olika polisområden eftersom varje polisområdeschef bestämmer över sina arrester. Vid ett transportuppehåll är den förvarstagne hela tiden eskorterad av Migrationsverkets personal. Myndigheten har tagit fram särskilda informationspärmar om hur transportpersonalen ska gå till väga för att ringa till arresterna och anmäla att man vill göra uppehåll.

Samarbetet med Kriminalvården

Samarbetet med Kriminalvårdens nationella transportenhet fungerar allt bättre, men är inte problemfritt. Det största problemet är möjligheten att få till stånd akuttransporter. Migrationsverket har svårt att hantera personer som är våldsamma och eftersom Kriminalvården bistår flera andra myndigheter är det svårt att förutse om Kriminalvården kan genomföra sådana transporter eller inte. Det kan innebära att den förvarstagne måste stanna kvar på förvaret eller att verket får genomföra transporten med ett större antal personal trots att man egentligen inte anser sig klara av situationen. Det förekommer att polisen ställer upp med handräckning i sådana lägen om de har möjlighet.

Förfarandet med beställning av transporter av Kriminalvården skulle kunna förenklas. Blanketten uppfattas som mycket omfattande och viss information är onödig, bl.a. om det finns rymningsrisk, vilket det får anses göra vid varje transport.

Framtida behov

Som nämns ovan har Migrationsverket i en framställan till Justitiedepartementet i november 2017 föreslagit att myndigheten ska få möjlighet att förordna väktare i samband med transporter och bevakning av förvarstagna utanför förvarslokalerna. Förslaget motiveras bl.a. av att verksamheten och säkerheten på förvaren påverkas av att man använder personal ur kärnverksamheten vid genomförande av transporter. Transporterna i sig kan också medföra en påtaglig säkerhetsrisk för verkets personal.

Förvarstagnas tillgång till hälso- och sjukvård m.m.

Tillgång till hälso- och sjukvård samt rutiner för kontakt med sjukvården

Ansvar för hälso- och sjukvården för förvarstagna ligger på regioner och landsting, inte på Migrationsverket. Tillgången till sjukvårdspersonal på förvaren har ökat under senare år.

Förvaren i Gävle, Flen och Åstorp har numera en sjuksköterska anställd på heltid under vardagar, och Märsta och Kålleröd en på 80 procent på vardagar. En läkare besöker förvaret i Märsta fem timmar per vecka. På övriga förvar kan landstingen erbjuda läkarhjälp vid behov. Det finns nu också tillgång till psykolog på deltid eller vid behov. Sjuksköterskan på förvaret i Flen är specialiserad i psykiatri. Förvaret i Åstorp saknar för närvarande tillgång till psykolog eller psykiatriskt stöd på förvaret.

Förvarstagna får skriftlig information bl.a. om hälso- och sjukvård vid inskrivning. Den finns för närvarande på 13 olika språk. Information om detta lämnas också muntligt med tolk.

Det finns numera ett system vid samtliga förvar för att få kontakt med hälso- och sjukvården som innebär att den förvarstagne kan lämna ett skriftligt meddelande (s.k. systerlapp) i en särskild brevlåda. Om den förvarstagne är analfabet eller har språkliga hinder kan Migrationsverkets personal bli ombedda

att fylla i systerlappen genom att skriva den förvarstagnes namn och personnummer och att de vill ha hjälp. På kvinnoavdelningen i Märsta använder man teckningar av streckfigurer där den förvarstagne kan peka ut var på kroppen han eller hon har besvär.

En förvarstagen kan även själv ringa sjukvården, 1177 Vårdguiden, vid behov. Om en förvarstagen tillkallat ambulans låter förvaret ambulanspersonalen komma in och göra en bedömning av personen. Om en förvarstagen körs i ambulans från förvaret åker normalt en anställd med i ambulansen och en annan följer efter i en följebil. Om det är mycket bråttom och t.ex. fara för liv kan ambulansen åka utan att någon anställd följer med.

Hälsoundersökningar av förvarstagna

Hälsoundersökningar erbjuds på förvaret Åstorp, i mån av tid på förvaret Gävle och vid förfrågan på förvaret Flen. För förvaren i Märsta och Kålleröd pågår diskussioner med landstingen om erbjudande av hälsoundersökningar.

Det syns inte alltid i landstingens egna journalsystem att en förvarstagen genomgått en hälsoundersökning. Om Migrationsverket genom sitt arbetsplaneringssystem (Eskil) noterar att en förvarstagen inte fått en hälsoundersökning lämnas skriftlig information om detta till sjuksköterskan. Migrationsverket anser att hälsoundersökningar är en färskvara och att de ska göras i samband med intagning i förvaret, dvs. även om de förvarstagna tidigare fått en hälsoundersökning under vistelsen i Sverige.

Informationsöverföring mellan sjuksköterska och förvarspersonal

Om sjuksköterskan anser att det finns skäl att bryta sekretessen för hälso- och sjukvårdsfrågor, t.ex. vid blodsmitta eller psykisk ohälsa, meddelar sköterskan teamledare vid förvaret, som i sin tur ansvarar för att informera sina medarbetare. Om verket får information om smitta eller tbc vid inskrivning finns det en rutin för hur informationen tas om hand.

Förvarstagna med särskilda behov

Några gånger per år förekommer det att förvarstagna är i behov av hemtjänst. Den förvarstagne placeras då normalt på den s.k. kvinnoavdelningen på förvaret i Märsta. Migrationsverket har svårt att klara av att möta dessa personers behov fullt ut. Det är dessutom inte verkets ansvar att erbjuda hemtjänst och verket kan därför inte upphandla hemtjänst till en förvarstagen. Kommunerna anser dock inte att de har ett ansvar att erbjuda hemtjänst för förvarstagna eftersom vistelsebegreppet inte omfattar förvar. Ibland hjälper de till ändå. Frågan är aktuell hos Sveriges Kommuner och Landsting.

Migrationsverket försöker anpassa förvaren för förvarstagna med särskilda behov och har samtalat med Myndigheten för delaktighet om detta. Förvarstagna med nedsatt rörlighet får om möjligt ett något större bostadsrum.

Utbildningar för Migrationsverkets personal

All personal, inklusive transportpersonalen, får utbildning i preventivt självmordsarbete, under vilken de lär sig se och hantera ångest och riskfaktorer. Förvarspersonalen får även utbildning i hjärt- och lungräddning (D-HLR), första hjälpen (L-ABC), akut omhändertagande av självmordsbenägen person (AOSP) och första hjälpen till psykiska hälsa (MHFA).

För att få inblick i hur ambulanspersonalen arbetar vid akutingripanden får en anställd i varje larmgrupp vid förvaren hospitera i ambulansverksamhet.

Uppföljning av sjukvårdsfrågor

Migrationsverket eftersträvar minskad psykisk ohälsa, minskat antal självmordsförsök och självskaideincidenter samt tryggare medarbetare när incidenter uppstår. Förvarsavdelningen har inrättat ett s.k. kvalitetsråd på sjukvårdsområdet bl.a. för att upprätthålla normer och bedömningsnivåer. Man följer upp hur många förvarstagna som varit avskilda på grund av psykisk ohälsa eller har placerats under observation.

Verkets arbete med kvalitetssäkring innefattar att sjukvårdssamordnaren vid förvarsavdelningen träffar samtliga förvarsenheter enskilt. Samordnare har också avstämningsmöten med sjuksköterskorna på förvaren. Det är en förhoppning att sköterskorna på respektive förvar ska bygga upp nätverk med vårdkontakter i landstinget eller regionen som förvaret tillhör. Man arbetar med att säkerställa att information som rör förvarstagna som vårdas på sjukhus ska gå direkt till förvarets sjuksköterska, inte till förvarspersonalen. Sådana frågor behandlas också på avstämningsmöten med landstingen och regionerna.

*Särskilt om förvarstagna med psykisk ohälsa**Kunskapsöverföring och möjligheter till anpassning av verksamheten*

Personalen får kunskap om de förvarstagnas psykiska mående vid ankomstsamtalet, då de förvarstagna normalt talar om vilka diagnoser de har. Informationen kan även lämnas av sjukvårdspersonal. Migrationsverket arbetar med att ha kontinuerliga samtal med de förvarstagna för att kunna upptäcka psykisk ohälsa.

Det finns vissa möjligheter att anpassa verksamheten till personer med olika behov. I den mån det är möjligt att skapa flera mindre avdelningar kan man placera personer med olika behov på olika avdelningar. På förvaret i Kålleröd har det varit positivt att låta personer med psykisk ohälsa som är avskilda att stundtals vistas på stor avdelning. Verket arbetar med att ta det arbetssättet till andra förvar. Om personalen märker att det fungerar att den förvarstagne är på stor avdelning avbryter de avskiljandet. På vissa förvar använder man sig av sekundbevakning i stället för avskiljande. Bevakningen pågår till dess en sjuksköterska eller kurator uppger att det inte längre behövs.

Utmaningar vid behandlingen av förvarstagna med psykisk ohälsa

Behandlingen av personer med psykisk ohälsa har förbättrats efter att verket utbildat personalen. Hanteringen är dock inte problemfri. Den största utmaningen är gruppen av förvarstagna som har ett självska debeteende. Det är svårt att upptäcka och ta tag i sådan problematik om man inte har en gedigen utbildning. Det är också svårt att få förståelse hos övriga förvarstagna för hur personer med psykisk ohälsa agerar.

En annan utmaning är matvägran. Personalen kan inte tvångsmata en person utan enbart motivera den förvarstagne att äta. Det är önskvärt med större förståelse för förvarens uppdrag även hos den allmänna sjukvården. Ett problem vid vistelser på sjukvårdsinrättningar är att Migrationsverket har krav på bevakning av en förvarstagen, men sjukvården låter inte alltid personalen vara närvarande.

Det finns också problem med personer som påträffas av polisen som är påverkade av t.ex. narkotika eller alkohol och som tas i förvar trots att de är i behov av avgiftning. Dessa personer ska egentligen till en tillnyktringsenhet. Verket har ingen statistik över hur vanligt förekommande det är, men det sker frekvent och oftast under helgerna. Personen måste observeras och personalen ringer 1177 Vårdguiden för att få råd, eftersom de saknar utbildning för att hantera situationen. Vid behov kontaktas sjukvården och personen förs till sjukhus. Vissa av förvaren samarbetar med beroendecenter, men det är sällan de här personerna tas om hand där.

Säkerhetsplacering av förvarstagna med psykisk ohälsa

Migrationsverket anser att förvarstagna inte ska säkerhetsplaceras enbart på grund av psykisk ohälsa. Det finns inget särskilt förfarande för att följa upp säkerhetsplaceringar av personer med psykisk ohälsa. En förvarstagen som är säkerhetsplacerad hos Kriminalvården blir behandlad enligt den lagstiftning som gäller för den verksamheten (fängelselagen eller häkteslagen).

Migrationsverket uppfattar att det finns bättre tillgång till såväl läkare som sjuksköterskor hos Kriminalvården, men vet inte om den psykiska hälsan förbättrats hos de förvarstagna som placerats hos Kriminalvården. Vid en omprövning av ett placeringsbeslut ingår uppgifter om den förvarstagnes psykiska hälsa. När Migrationsverket gör en bedömning i placeringsfrågan är det den konkreta farligheten i stunden som ska vara avgörande.

Framtida behov

Det är en bra ordning att sjukvårdsansvaret ligger på regioner och landsting. Migrationsverket skulle vilja utbilda sin personal i större utsträckning. Det är bra när det finns personal med psykiatrisk kompetens i förvaren. Förvaren skulle behöva det samtliga vardagar liksom att ha tillgång till sjukvårdskompetens dygnet runt.

Migrationsverkets arbete med att förbättra möjligheterna att ta fram statistik

Det nuvarande statistiksystemet för förvarsverksamheten fungerar inte tillfredställande och man arbetar med att ta fram en bättre lösning. Arbetet sker utifrån en kravspecifikation som bygger dels på vad verket själva vill ha, dels på uppgifter som JO efterfrågat. En första version ska drifställas efter årsskiftet 2018/2019 (i en förvarsapplikation i systemet SIMBA). Systemet ska även göra det möjligt för regeringen att få tillgång till aktuell statistik.

Det ska vara möjligt att se bl.a.

- vilken myndighet som hanterat ett förvarsärende,
- vem som hålls i förvar (inklusive nationalitet),
- hur många som hålls i förvar,
- hur många av de förvarstagna som är dömda till utvisning på grund av brott,
- hur många förvarstagna som är avskilda eller säkerhetsplacerade (uppdelat på respektive placeringsgrund) och
- hur länge en placering pågått (i snitt och median)

Det finns för närvarande inte någon konkret plan för det fortsatta arbetet med systemet. Utvecklingsfrågorna förväntas dock finnas med i kommande regleringsbrev och uppdraget är prioriterat.

Vid protokollet

Olle Molin

Protokollet justerat 22/1-2019

Cecilia Renfors